

Punamultaa

Mokoma

Käperryyn sinun kainaloon
Haen varjostasi suojaa
Itken itkuni rintaasi vasten
Tunnen ettet huomaa
En saa selkoa tuulistasi
Sinä puhallat toiseen suuntaan
Ja vaikka kylmä on povesi pinta
Aion maata sinun huomaan

Tähän vereni lasketaan
Pisara kerrallaan uhrataan

Kauneinkin kukka vielä kuihtuu
Suurinkin runko halkeaa
Ei kasva vilja, sato kuivuu
Tätä maata lapset kiroaa
Se on punamultaa

Kuuroihin korpiin huutoni hukkuu
Ei edes kaiku vastaa
En löydä oikeaa polkua
Etkä sinä voi tulla vastaan
Minäkö meistä olen se paha vai heikompi ainoastaan
Kuinka kaltoin voi kohdellakaan äiti omaa lastaan

Tähän vereni lasketaan
Pisara kerrallaan uhrataan

Kauneinkin kukka vielä kuihtuu
Suurinkin runko halkeaa
Ei kasva vilja, sato kuivuu
Tätä maata lapset kiroaa
Se on punamultaa

Tähän vereni lasketaan
Pisara kerrallaan uhrataan

Kauneinkin kukka vielä kuihtuu
Suurinkin runko halkeaa
Ei kasva vilja, sato kuivuu
Tätä maata lapset kiroaa
Se on punamultaa